

V MANŽELSTVE MUSÍ ROZUM ČASTO USTÚPIŤ HARMÓNII

PROJEKT DIEŤA

GRAEME SIMSION

PROJEKT DIEŤA

PROJEKT

GRAEME SIMSION

Original title: Graeme Simson: THE ROSIE EFFECT
Copyright © 2014 by Graeme Simson
First Published in Australia by The Text Publishing Company
Pty Ltd, 2014

Cover design and illustration: W. H. Chong

Graeme Simson si uplatňuje morálne právo
identifikovať sa ako autor tejto knihy.

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2015
Translation © Adriana Oravcová, 2015

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Lucia Krajíčková
Zodpovedná redaktorka Anna Kališková

Prvé vydanie

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať,
ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek
spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou
reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného
súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-8142-482-3

Venujem Anne.

1

POMARANČOVÁ ŠŤAVA V ZOZNAME NA PIATOK NEFIGUROVALA. HOCI sme s Rosie upustili od štandardizovaného systému jedál, čo malo za následok zlepšenie „spontánnosti“ na úkor času vyhradeného na nákup, vymýšľania jedál a plytvania, dohodli sme sa, že každý týždeň bude obsahovať tri bezalkoholické dni. Ukázalo sa, že bez formálneho plánovania sa tento cieľ dosahuje ťažko, tak ako som predpokladal. Rosie napokon uznala logiku môjho riešenia.

Piatky a soboty boli jednoznačne dni vhodné na konzumáciu alkoholu. Ani jeden z nás nemal prednášky cez víkend. Mohli sme si dlhšie pospať a prípadne mať sex.

Na plánovanie sexu platil absolútny zákaz, prinajmenej sa nesmel plánovať otvorenou diskusiou, ale už som sa oboznámil s postupnosťou udalostí, ktoré mu často predchádzali: čučoriedkový mafin z pekárne Modrá obloha, trojité espresso z kaviarne Otha's, vyzlečenie mojej košeľe a moje stvárnenie Gregoryho Pecka v role Atticusa Fincha vo filme *Ako zabiť vtáčka*. Naučil som sa nerobiť všetky štyri úkony v rovnakej následnosti pri každej príležitosti, aby môj zámer nebol priveľmi očividný. Pristúpil som k tomu, že si

dva razy hodím mincou, aby som vybral položku bežného postupu, ktorú vyškrtnem.

Fľašu Elk Cove Pinot Gris som umiestnil do chladničky, aby robila spoločnosť ručne zberaným mušliam, ktoré som kúpil ráno na trhu v Chelsea, ale keď som sa vrátil s vypratým šatstvom zo suterénu, na stole stáli dva poháre pomarančovej šťavy. Pomarančová šťava sa nehodí k vínu. Keby sme ju vypili ako prvú, znecitliveli by nám chuťové poháriky na jemne zvyškový cukor vo víne, ktorý je charakteristický pre Pinot Gris, a tým by sa vytvoril dojem kyslosti. Počkať, kým dopijeme víno, bolo rovnako neprijateľné. Pomarančová šťava sa rýchlo kazí – preto podniky, ktoré podávajú raňajky, zdôrazňujú, že je „čerstvo vytlačená“.

Rosie sa nachádzala v spálni, a preto nebola okamžite k dispozícii na diskusiu. V našom byte bolo deväť možných kombinácií umiestnenia pre dvoch ľudí, šesť z nich zahŕňalo naše zdržiavanie sa v rozličných miestnostiach. V našom ideálnom byte, ako sme to spoločne špecifikovali ešte pred naším príchodom do New Yorku, by bolo tridsaťšesť možných kombinácií, ktoré by vychádzali, ak by sme vlastnili spáľňu, dve pracovne, dve kúpeľne a obývačku spojenú s kuchyňou. Tento prekonzultovaný byt sa mal nachádzať na Manhattane, blízko vlaku 1 alebo A s možnosťou dobrého spojenia do Lekárskej fakulty Kolumbijskej univerzity, s výhľadom na rieku a balkónom alebo s grilom na barbecue na streche.

Keďže náš príjem pozostával z jedného akademického platu doplneného o dva polovičné džoby miešačov koktailov, ale zníženého o Rosine poplatky za školné, bolo potrebné urobiť nejaký kompromis, a preto náš byt nespĺňal stanovené parametre. Pri hľadaní sme si dali záležať na tom, aby bol byt v lokalite Williamsburg, pretože tam bývali naši priatelia Isaac a Judy Eslerovci a odporúčali nám ju. Nejestvovalo však logické vysvetlenie na to, prečo by tá istá štvrť mala vyhovovať (vtedy) štyridsaťročnému profesorovi genetiky a tridsaťročnej poslucháčke postgraduálneho štúdia medicíny rovnako ako

päťdesiatštyriročnému psychiatrovi a päťdesiatdvaročnej hrnčiarke, ktorí svoj byt nadobudli ešte pred tým, než ceny vyskočili nahor. Nájomné bolo vysoké a byt mal množstvo nedostatkov, ktoré správca nebol ochotný odstrániť. Klimatizácia momentálne nestíhala vyvážiť vonkajšiu teplotu 34 stupňov Celzia, čo bola teplota, ktorá sa dala očakávať v Brooklyne koncom júna.

Zníženie počtu izieb v spojení s manželstvom znamenalo, že som sa ocitol v tesnejšej neprerušovanej blízkosti inej ľudskej bytosti ako kedykoľvek predtým. Rosina fyzická prítomnosť bola obrovským pozitívnym výsledkom *Projektu ideálna manželka*, ale po desiatich mesiacoch a desiatich dňoch manželstva som si ešte stále zvykal na to, že som súčasťou dvojice. Niekedy som v kúpeľni strávil viac času, než bolo nevyhnutné.

Skontroloval som si dátum na mobile – piatok 21. júna. Bol to oveľa lepší výsledok ako scenár, podľa ktorého môj mozog začal chybné určovať dni. No potvrdilo sa tým porušenie protokolu o alkohole.

Moje úvahy prerušil Rosin príchod zo spálne, na sebe mala iba uterák. Bol to môj oblúbený kostým za predpokladu, že „nijaký kostým“ sa neposudzoval ako kostým. Znovu ma ohromila jej mimoriadna krása a jej nevysvetliteľné rozhodnutie vybrať si ma za partnera. A ako zvyčajne, po tejto myšlienke nasledoval nevítaný pocit: intenzívny okamih strachu, že si jedného dňa uvedomí svoj omyl a prehodnotí svoju unáhlenú voľbu.

„Čo sa tu kuchti?“ spýtala sa.

„Nič. Varenie sa ešte nezačalo. Som vo fáze zhromažďovania ingrediencií.“

Zasmiala sa tónom naznačujúcim, že som si zle vysvetlil jej otázku. Samozrejme, táto otázka by bola zbytočná, keby platil štandardizovaný systém jedál.

Poskytol som informáciu, ktorú, ako som sa nazdával, Rosie očakávala.

„Mušle z ekochovu na dusenej zmesi z mrkvy, zo stopkového zele-
ru, šalotiek a z červenej papriky s dresingom zo sezamového oleja.
Odporúčaný sprievodný nápoj je Pinot Gris.“

„Potrebuješ moju pomoc?“

„Všetci sa dnes potrebujeme dobre vyspať. Zajtra ideme do
Navarone.“

Obsah tejto repliky Gregoryho Pecka bol nepodstatný. Účinok
spočíval v jej prednese a v dôraze na vytvorenie dojmu dôvery v moje
vodcovské schopnosti i v schopnosť pripraviť rýchlo vypražené mušle.

„A čo ak nebudem môcť spať, kapitán?“ spýtala sa Rosie. Usmiala
sa a zmizla v kúpeľni. Nenastolil som otázku o umiestnení uteráka: už
dávno som sa zmieril s tým, že svoj uterák náhodne položí v kúpeľni
alebo v spálni a zaberie tým dve miesta.

Naše preferencie týkajúce sa poriadku sa nachádzajú na opačných
koncoch spektra.

Keď sme sa sťahovali z Austrálie do New Yorku, Rosie zabalila tri
obrovské kufre. Len množstvo šiat bolo neuveriteľné. Moje osobné ve-
ci sa zmestili do dvoch príručných tašiek. Sťahovanie som využil na
upgradovanie domácej techniky a svoje stereo a stolový počítač som
daroval svojmu bratovi Trevorovi. Posteľ, posteľnú bielizeň a kuchynský
riad som vrátil do rodného domu v Sheppartone a predal som bicykel.

Na rozdiel odo mňa Rosie v priebehu niekoľkých týždňov od
nášho presunu rozmnožila svoju beztak veľkú zbierku osobných vecí
kúpou dekoratívnych predmetov. Výsledok sa prejavil v chaotickom
stave nášho bytu: izbové kvety v kvetináčoch, nadbytočné stoličky
a nepraktický stojan na víno.

Nešlo len o množstvo predmetov: bol tu aj problém s organizáciou.
Chladnička bola prepchatá poloprázdnyimi nádobkami s rôznymi ná-
tierkami, dipmi a kaziacimi sa mliečnymi výrobkami. Rosie dokonca
navrhla, aby sme si zabezpečili ďalšiu chladničku od môjho priateľa
Dava. Jedna chladnička pre každého! Ešte nikdy neboli výhody štan-
dardizovaného systému jedál, ktorý presne stanovoval pokrm na každý

deň v týždni, štandardného nákupného zoznamu a optimalizovaných zásob také očividné ako teraz.

V Rosinom rozhádzanom systéme bola iba jedna výnimka. Bola však variabilná. Zvyčajne to bolo jej štúdium medicíny, ale momentálne sa vzťahovala na jej dizertačnú prácu o environmentálnych rizikách predčasného nástupu bipolárnej poruchy. Dostala príležitosť v medicínskom programe pre doktorandov na Kolumbijskej univerzite za predpokladu, že svoju prácu dokončí počas letných prázdnin. Do termínu odovzdania zostávali už len dva mesiace a päť dní.

„Ako môžeš byť taká organizovaná v jednej veci a taká dezorganizovaná vo všetkom ostatnom?“ spýtal som sa Rosie, sledujúc, ako inštaluje nesprávny ovládač tlačiarne.

„Pretože sa sústreďujem na svoju prácu a kašlem na všetko ostatné. Nikto sa nepýta, či Freud kontroloval dátum spotreby mlieka.“

„Lenže na začiatku storočia sa dátum spotreby mlieka neoznačoval.“

Ako je možné, že dvom úplne odlišným ľuďom, ako sme my, sa podarilo vytvoriť taký úspešný pár?

2

PROBLÉM S POMARANČOVOU ŠŤAVOU SA VYSKYTOL NA KONCI UŽ AJ tak pobabraného týždňa.

Jeden obyvateľ nášho apartmánového domu zničil obe moje „slušné“ košele tým, že svoje šatstvo prihodil do našej várky v práčke v spoločnej pracovni. Chápal som jeho snahu o efektivitu, ale jeden kúsok jeho šatstva zafarbil naše svetlé veci na stály a nerovnomerný odtieň fialovej.

Z môjho hľadiska to nebol problém: pôsobil som ako hosťujúci profesor na Lekárskej fakulte Kolumbijskej univerzity a už som sa nemusel trápiť tým, aby som „urobil dobrý prvý dojem“. Ani som si nevedel predstaviť, že by ma v reštaurácii odmietli obslúžiť pre farbu mojej košele. Rosinmu vonkajšiemu oblečeniu, ktoré bolo prevažne čierne, sa nič nestalo. Problém sa vzťahoval na jej spodnú bielizeň.

Vyhlásil som, že nemám námietky proti novému odtieňu a že ju nikto neuvidí vyzlečenú, azda okrem lekára, ktorého profesionalita by mala prevažovať nad estetickým cítením. No Rosie sa už pokúsila o živú diskusiu s Jeromom, so susedom, ktorého identifikovala ako

páchatela, aby zabránila opakovaniu problému. Zrejme to bol celkom rozumný postup, ale Jerome povedal Rosie, aby si trhla nohou.

Neprekvapilo ma, že narazila na odpor. Moja manželka zvyčajne nechodila okolo horúcej kaše a mala priamočiary spôsob komunikácie. Keď sa rozprávala so mnou, bolo to účinné, dokonca nevyhnutné, ale iní ľudia si jej otvorenosť často vysvetľovali ako konfrontáciu. Jerome nevzbudzoval dojem, že chce dosiahnuť obojstranne výhodné riešenie.

Rosie teraz chcela, aby som sa mu postavil zoči-voči a aby som mu dal najavo, že „my nedáme so sebou zametať“. Práve toto je druh správania, ktorému sa podľa mojej mienky treba vyhnúť, a odporúčam to aj svojim žiakom na kurzoch bojového umenia. Ak obe strany majú za cieľ preukázať svoju prevahu a z toho dôvodu uplatňujú algoritmus „odpovedaj väčšou silou“, konečný výsledok bude invalidita alebo smrť jednej zo zúčastnených strán. A to pre obyčajné pranie.

No situácia s práním bola v kontexte týždňa ako celku podradná. Pretože sa stala katastrofa.

Často ma obviňujú z nadmerného používania tohto slova, no každý rozumný človek by uznal, že je to primeraný výraz, ako opísať stroskotanie manželstva môjho najlepšieho priateľa, v ktorom boli dve deti závislé od rodičov. Gene s Claudiou boli v Austrálii, ale táto situácia spôsobila ďalšie narušenie môjho harmonogramu.

Zhovárал som sa s Genom cez skype a kvalita komunikácie bola veľmi zlá. A možno bol Gene opitý. Veľmi neochotne prezrádzal detaily, pravdepodobne preto, že:

1. Ľudia vo všeobecnosti neradi otvorene rozprávajú o sexuálnej aktivite, ktorá sa ich týka.
2. Zachoval sa mimoriadne hlúpo.

Po sľube, ktorý dal Claudii, že zanechá svoj projekt, v rámci ktorého chcel mať sex so ženou z každej krajiny sveta, svoj záväzok nedodrži. K porušeniu došlo na konferencii v Göteborgu vo Švédsku.

„Don, prejav mi aspoň trochu súcitu,“ povedal. „Aká bola šanca, že žije v Melbourne? Pochádza z Islandu.“

Poukázal som na to, že som Austráľčan a žijem v Spojených štátoch. Jednoduchý protiargument vyvracajúci Genov smiešny predpoklad, že ľudia zostávajú vo svojej rodnej krajine.

„No dobre, ale Melbourne! A poznáš Claudiu. Aké sú moje šance u nej?“

„To ťažko odhadnúť.“ Pripomenul som mu, že si túto otázku mal položiť pred tým, ako do svojho zoznamu národností pridal ďalšie číslo. Ak chcel rozumný odhad pravdepodobnosti, potreboval by som informácie o migračnej situácii a o šírke záberu Claudiinej spoločenskej a profesijnej siete.

A bol tu ešte ďalší faktor. „Ak mám odhadnúť riziko, potrebujem vedieť, koľko žien si zviedol odvtedy, ako si slúbil, že to nebudeš robiť. Je zrejmé, že riziko vzrastá úmerne s tým.“

„Záleží na tom?“

„Ak chceš odhad... Predpokladám, že odpoveď nie je nula,“ zdôraznil som.

„Don, konferencie – konferencie v zámorí – sa nerátajú. Preto predsa ľudia chodia na konferencie. To pochopí každý.“

„Ak to chápe Claudia, prečo nastal problém?“

„Nesmieš sa dať pristihnúť. Čo sa stalo v Göteborgu, zostane v Göteborgu.“

„Zdá sa, že Islandanka toto pravidlo nepozná.“

„Je v Claudiinom knižnom klube.“

„Platí pre knižné kluby výnimka?“

„Zabudni na to. V každom prípade je koniec. Claudia ma vyhodila.“

„Si bezdomovec?“

„Viac-menej.“

„Neuveriteľné. Povedal si to dekanke?“ Dekanka fakulty prírodných vied v Melbourne si veľmi potrpela na dobré meno univerzity.

Vyzeralo to, že ak bude mať bezdomovca na čele katedry psychológie, bude to robiť, ako hovorievala, „nedobrý dojem“.

„Beriem si vedeckú dovolenku,“ povedal Gene. „Ktovie, možno sa objavím v New Yorku a pozvem ťa na pivo.“

Bola to ohromujúca správa – nie preto, že ma pozve na pivo, to som si mohol kúpiť aj sám, ale pre možnosť, že do New Yorku príde môj najstarší priateľ.

Okrem Rosie a rodinných príslušníkov som mal celkovo šesť priateľov. Boli to – podľa vzostupného poradia vytvoreného podľa celkovej dĺžky našej známosti:

1. Gene, ktorého rady sa často ukázali ako nesprávne, no mal fascinujúce teoretické poznatky o sexuálnej príťažlivosti ľudí, pravdepodobne podmienené jeho vlastným libidom, ktoré bolo vzhľadom na jeho vek päťdesiatšesť rokov nadmerné.
2. Genova žena Claudia, klinická psychologička a najrozumnejšia osoba na svete. Prejavila mimoriadnu toleranciu k Genovým neverám pred tým, ako slúbil, že sa zmení. Ktovie, čo sa stane s ich dcérou Eugenie a s Carlom, Genovým synom z prvého manželstva. Eugenie má deväť a Carl sedemnášť rokov.
3. Dave Bechler, chladiarenský technik, ktorého som stretol na bejzbalovom zápase počas svojej prvej návštevy New Yorku s Rosie. Stretávali sme sa raz do týždňa na dohodnutom „mužskom fláme“ a diskutovali sme o bejzbale, chladení a manželstve.
4. Davova žena Sonia. Napriek miernej nadváhe (predpokladaný BMI dvadsaťsedem) bola mimoriadne pekná a mala dobre platenú prácu kontrolórky na klinike asistovanej reprodukcie. Tieto skutočnosti boli Davovým zdrojom stresu, lebo sa bál, že jedného dňa by ho mohla

opustiť pre nejakého príťažlivejšieho a bohatšieho muža. Už päť rokov sa Dave a Sonia pokúšali splodiť dieťa metódou mimotelového oplodnenia (zvláštne, že nie na Soniinej klinike, kde, ako som predpokladal, by dostala zľavu, a ak by to bolo potrebné, prístup k tým najkvalitnejším génom). Nedávno sa im to konečne podarilo a bábätko sa má narodiť na Vianoce.

5. (Rovnakou mierou) Isaac Esler, psychiater pochádzajúci z Austrálie, ktorého som v istom období pokladal za najpravdepodobnejšiu osobu, ktorá by mohla byť Rosiným otcom.
6. (Rovnakou mierou) Judy Eslerová, Isaacova americká manželka. Judy bola umelecká hrnčiarka, ktorá získavala finančné prostriedky na charitu a výskum. Má na svedomí niektoré dekoratívne predmety, ktorými je teraz zaprataný náš byt.

Šesť priateľov, pravda, ak k nim Eslerovci ešte stále patrili. Od incidentu s tuniakom modroplutvovým, ktorý sa stal pred šiestimi týždňami a piatimi dňami, sme mali nulový kontakt. No aj štyria priatelia boli viac, než som mal kedykoľvek predtým. Teraz sa črtala možnosť, že všetci – okrem Claudie – budú v New Yorku so mnou.

Konal som rýchlo a požiadal som profesora Davida Borensteina, dekana Lekárskej fakulty Kolumbijskej univerzity, či by Gene nemohol mať svoju ročnú vedeckú dovolenku tam. Gene, ako jeho meno zhodou okolností naznačuje, je genetik, no špecializuje sa na vývinovú psychológiu. Mohol by pracovať v oblasti psychológie, genetiky alebo medicíny, ale psychológiu som radšej neodporúčal. Väčšina psychológov s Genovými teóriami nesúhlasí a predpokladal som, že ďalšie konflikty už v živote nepotrebuje. Bol to postreh, ktorý si vyžadoval istý stupeň empatie, aký by ste u mňa v čase, keď som ešte nežil s Rosie, hľadali márne.

Dekana som upozornil, že Gene ako riadny profesor nebude chcieť robiť poriadnu prácu. David Borenstein poznal podmienky ročnej vedeckej dovolenky, ktoré stanovovali, že Gena bude platiť austrálska univerzita. Takisto bol oboznámený s Genovou povestou.

„Ak môže byť spoluautorom niekoľkých štúdií a bude držať ruky od doktorandiek, nájdem mu pracovňu.“

„Pravdaže, pravdaže.“ Gene bol expert na prípravu publikácií s minimálnou námahou. Bude mať more času na debaty o zaujímavých témach.

„To s tými doktorandkami myslím vážne. Ak sa dostane do maléru, ponesiete za to zodpovednosť.“

Táto hrozba bola prehnaná a neodôvodnená, typická pre univerzitných administrátorov, ale poskytne mi vhodnú zámienku, aby som zlepšil Genovo správanie. Keď som si poobzeral doktorandky, usúdil som, že je veľmi nepravdepodobné, aby niektorá z nich Gena zaujala. Skontroloval som ich ešte pred tým, než som mu zavolať, aby som mu oznámil, že som bol úspešný a našiel som mu zamestnanie.

„Dobyl si Mexiko? Alebo sa mýlim?“

„Strávil som čas s dámou tejto národnosti, ak sa na to pýtaš.“

„Mal si s ňou sex?“

„Niečo také.“

Bolo tam niekoľko zahraničných doktorandiek, no Gene už stihol pokryť najľudnatejšie krajiny sveta.

„Tak prijmeš tú ponuku?“ spýtal som sa.

„Musím si zvážiť všetky možnosti.“

„Smiešne. Kolumbijská univerzita má najlepšiu lekársku fakultu na svete. A je ochotná prijať niekoho, kto má reputáciu lenivej osoby s nevhodným správaním.“

„Len sa pozrime, kto tu hovorí o nevhodnom správaní.“

„Správne. Veď aj mňa prijali. Sú úžasne tolerantní. Môžeš nastúpiť v pondelok.“

„V pondelok? Don, veď nemám kde bývať.“

Vysvetlil som mu, že nájdem riešenie tohto menšieho praktického problému. Gene príde do New Yorku. Znovu bude na tej istej univerzite ako ja. A Rosie.

Kým som zízal na dve pomarančové šťavy na stole, uvedomil som si, že túžim po alkohole, aby som vyvážil svoju úzkosť z toho, ako mám Rosie povedať o novinkách týkajúcich sa Gena. Povedal som si, že sa zbytočne znepokojujem. Rosie tvrdila, že má rada spontánnosť. Táto jednoduchá analýza však nezahrňala tri faktory.

1. Rosie nemala rada Gena. Bol jej konzultantom pri doktore v Melbourne a prakticky ním bol doteraz. Veľa ráz sa sťažovala na jeho neprofesionálne správanie a jeho zahýbanie Claudii pokladala za neprijateľné. Mój argument, že sa zmenil, by teraz už neobstál.
2. Rosie pokladala za dôležité, aby sme mali „čas pre seba“. Teraz budem nevyhnutne tráviť voľné chvíľky aj s Genom. Trval na tom, že jeho vzťah s Claudiou sa skončil. Keby však existovala šanca, že by sme ho mohli pomôcť zachrániť, zdalo sa rozumné dať momentálne nižšiu prioritu nášmu vlastnému zdravému manželstvu. Bol som si istý, že Rosie by s tým nesúhlasila.
3. Tretí faktor bol najzávažnejší a možno pramenil z môjho mylného hodnotenia. Pustil som ho z hlavy, aby som sa mohol sústrediť na bezodkladný problém.

Dva vysoké koktailové poháre naplnené oranžovou tekutinou mi pripomenuli večer, keď sme sa s Rosie prvý raz „zblížili“ – Veľkú koktailovú noc, kde sme si zabezpečili vzorku DNA od každého mužského účastníka na výročnom stretnutí absolventov medicíny, kam

patrila aj jej matka, a vylúčili sme všetkých ako kandidátov na Rosinho biologického otca. Moja zručnosť v miešaní koktailov mi opäť pomôže nájsť riešenie.

S Rosie sme tri večery do týždňa pracovali v Alchymistovi, čo bol koktailový bar na Západnej devätnástej ulici v blízkosti budovy Flattiron, a tak výbava na prípravu drinkov a ingrediencie tvorili naše pracovné nástroje (nedokázal som však o tomto presvedčiť nášho účtovníka). Našiel som vodku Galliano a kocky ľadu, všetko som pridal do pomarančových štiav a pomiešal. Nechcel som začať piť svoj drink bez Rosie, a tak som si nalial za pohárik vodky s ľadom, pridal som trochu limetkovej šťavy a rýchlo som ho vypil. Takmer okamžite som pocítil, že hladina stresu klesá na štandardnú hodnotu.

Rosie konečne vyšla z kúpeľne. Okrem toho, že zmenila smer svojho pohybu, som postrehol ešte jeden rozdiel na jej zovňajšku – červené vlasy mala mokré. No zdalo sa, že sa jej zlepšila nálada: cestou do spálne takmer tancovala. Mušle očividne predstavovali dobrý výber.

Bolo možné, že vďaka priaznivému emocionálnemu stavu ľahšie pripustí myšlienku Genovho pobytu v New Yorku, ale i tak sa mi zdalo múdrejšie odložiť túto správu na nasledujúce ráno, keď už budeme mať po sexe. No v tom prípade, samozrejme, hrozilo, že keď zistí, že som túto informáciu náročky zatajil, podrobí ma kritike. Manželstvo je komplikovaná záležitosť.

Keď Rosie prišla k dverám spálne, otočila sa a vyhlásila: „Potrebujem päť minút na oblečenie a potom očakávam najlepšie mušle na svete.“ Použitím frázy „najlepšie na svete“ si privlastnila jeden z mojich výrazov, čo som pochopil ako presvedčivé znamenie pozitívnej nálady.

„Päť minút?“ Podcenenie potrebného času bude mať katastrofálne dôsledky na prípravu mušlí.

„Povedzme pätnásť. Nemusíme sa náhliť s jedením. Môžeme si dať pohárik a porozprávať sa, kapitán Mallory.“